

Programowanie asynchroniczne i równoległe

Bartosz Miąskowski

Wątki

Wątek (*thread*) to **najmniejsza jednostka wykonywania programu**. Każdy działający program składa się z przynajmniej **jednego wątku głównego**, który **wykonuje instrukcje po kolei (synchronicznie)**.

Pomyśl, że wątek jest pracownikiem, który:

- dostaje zadania do wykonania,
- wykonuje je jedno po drugim,
- nigdy nie robi dwóch rzeczy na raz.

Jeżeli dasz mu zadanie, które trwa długo – np. pobieranie pliku – **pracownik będzie czekał, w tym czasie nie zrobi nic innego**.

Jeżeli pracownikiem jest wątek UI – aplikacja się zawiesi.

Wątek UI

Bez względu na framework (*Windows Forms, WPF, MAUI*) **UI zawsze działa na jednym wątku.**

Wątek UI obsługuje:

- kliknięcia,
- renderowanie okien,
- animacje,
- odświeżanie interfejsu,
- sterowanie kontrolkami,
- bindowanie danych.

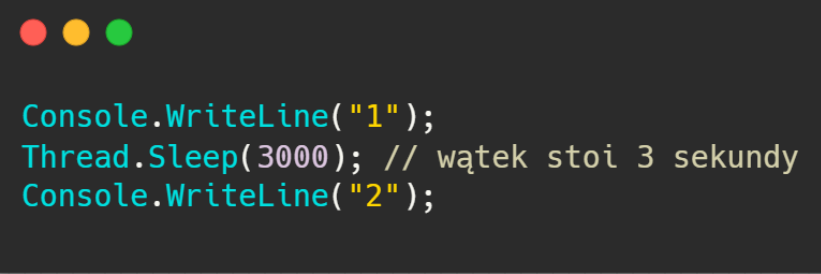
Jeżeli go **zablokujesz**, aplikacja nie może reagować – okno przestaje odpowiadać.

Wątki

Co się dzieje?

- Program wypisuje „1”.
- Wątek czeka 3 sekundy (*jest zajęty*).
- Dopiero potem wypisuje „2”.

Przez 3 sekundy nie może zrobić niczego innego.


```
Console.WriteLine("1");  
Thread.Sleep(3000); // wątek stoi 3 sekundy  
Console.WriteLine("2");
```

Kiedy aplikacja się zawiesza?

Kiedy aplikacja się zawiesza, użytkownik widzi, że:

- UI nie reaguje.
- Przyciski są zamrożone.

Technicznie jest to spowodowane tym, że **wątek UI jest zajęty zbyt długo, i nie może obsługiwać zdarzeń**. Domyślnie wszystkie operacje wykonywane są w tym samym wątku, w którym działa interfejs graficzny.

Operacje, które potrafią trwać bardzo długo

- Pobieranie plików.
 - Zapytania do bazy danych.
 - Żądania do API.
 - Operacje na plikach.
- I jeszcze długo można by wymieniać...

Powyższe operacje, nie powodują zwiększonego zapotrzebowania na zasoby procesora – **wymuszają konieczność czekania**. Jeżeli wykonamy je **synchronicznie, zablokujemy cały wątek podczas oczekiwania na wynik**.

Zadania obliczeniowe v I/O

Zadania I/O bound

(ograniczeniem jest czekanie)

Operacje I/O wymagają komunikacji z zewnętrznym źródłem:

- Pobieranie pliku z Internetu.
- Zapytania HTTP.
- Zapytania do bazy danych.
- Operacje na dysku.
- Czekanie – `Task.Delay()`

Przy tego typu operacjach procesor się nudzi, on jedynie czeka na odpowiedź.

Zadania CPU bound

(ograniczeniem jest procesor)

Operacje, które intensywnie korzystają z mocy obliczeniowej procesora:

- Skomplikowane obliczenia (*całki, macierze*).
- Analiza dużych zbiorów danych.
- Kompresja, szyfrowanie.
- Renderowanie grafiki.
- Parsowanie dużych plików.

Tutaj procesor na nic nie czeka, przez cały czas pracuje – często bardzo ciężko.

Czekanie synchroniczne

W synchronicznym podejściu wątek:

- Zaczyna operację
- **Czeka** na jej zakończenie
- Dopiero potem robi coś dalej

W czasie „czekania”:

- wątek UI jest **zajęty**,
- interfejs nie działa,
- aplikacja wygląda na zawieszoną.


```
Thread.Sleep(3000); // Wątek stoi i niczego nie może robić
```

Czekanie asynchroniczne

W asynchronicznym podejściu:

- Zaczynasz operację (np. *pobieranie danych*)
- **Oddajesz wątek** – niech UI działa normalnie
- Gdy wynik jest gotowy – wykonujesz dalszy kod
- Nie ma blokady – UI żyje.


```
await Task.Delay(3000); // Wątek jest wolny, UI działa
```

Czekanie synchroniczne i asynchroniczne

Synchronicznie

Idziesz po kebaba, stoisz 10 minut w kolejce i patrzysz, jak robią.

- przez ten czas **nie możesz nic zrobić**
- nic innego się nie dzieje (*blokada*)

Asynchronicznie

Zamawiasz kebaba, dostajesz elektronicznego pikacza i siadasz przy stoliku.

- **Nie czekasz aktywnie** – możesz robić inne rzeczy.
- Gdy jest gotowe – **pikacz pika** (kończysz czekanie)

Asynchroniczność

Wyobraź sobie, że jesteś kasjerem w Żabce. W kolejce stoją dwie osoby: Ania i Jan.

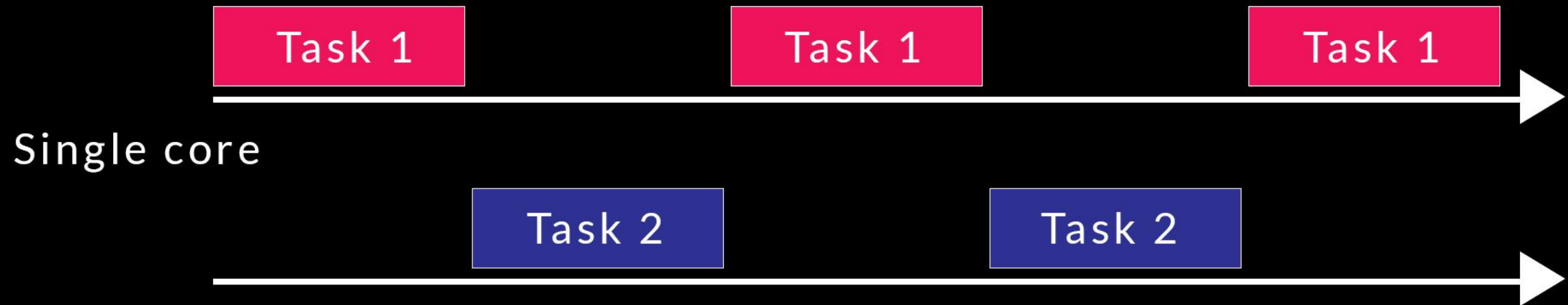
Ania jest pierwsza i chce kupić **hot-doga**. Przygotowanie hot-doga trwa jednak dość długo – trzeba poczekać, aż podgrzeje się bułka i parówka. W tym czasie kasjer **nie musi nic robić**, bo proces podgrzewania dzieje się sam.

Drugą osobą w kolejce jest Jan, który chce kupić **butelkę wody**. Ponieważ kasjer i tak tylko czeka na podgrzanie składników hot-doga, może w tym czasie obsłużyć Jana i sprzedać mu wodę.

Gdy bułka i parówka będą gotowe, kasjer wraca do Ani i sprzedaje jej gotowego hot-doga.

Asynchroniczność

Concurrency

Słowa kluczowe `async` i `await`

`async`

- Umieszczamy przy **sygnaturze metody**
- Oznacza: *ta metoda może zawierać `await`*
- **Nie** sprawia, że metoda działa w tle
- **Nie** tworzy nowego wątku

`async` pozwala metodzie na zatrzymanie się i kontynuację później.

```
private async Task TestAsync()  
{  
    Console.WriteLine("Start");  
    await Task.Delay(2000); // asynchroniczne czekanie  
    Console.WriteLine("Koniec");  
}
```

`await`

- Używamy przed operacją, która **zwraca Task**
- Mówi: *poczekaj na zakończenie tej operacji, ale NIE blokuj wątku*
- To tutaj dzieje się „*magia*”:
 - metoda się zatrzymuje,
 - wątek jest oddany,
 - po zakończeniu operacji wykonywany jest dalszy kod.

`async` – metoda może zrobić przerwę w pracy
`await` – tu zrób przerwę i wróć później

Blokowanie wątku v czekanie asynchroniczne

`Thread.Sleep()` – blokowanie wątku

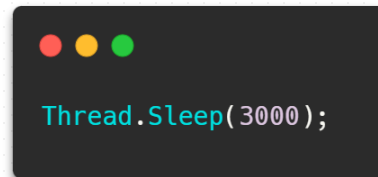
Co to robi?

- Zatrzymuje **wątek**, w którym zostało wywołane.
- Wątek **nie może** w tym czasie wykonać niczego innego.
- Jeśli to wątek UI – aplikacja się **zamraża**
- jeśli to wątek serwera – request się **blokuje**

To jest **czekanie aktywne** – wątek stoi i nic nie robi (*kosztuje czas i zasoby*).

Efekty uboczne:

- zamrożenie UI
- brak reakcji aplikacji
- brak możliwości anulowania
- brak możliwości przeplotu innych zadań

A dark-themed code editor window with three colored window control buttons (red, yellow, green) at the top left. The text `Thread.Sleep(3000);` is displayed in a light blue monospace font.

`Task.Delay()` – czekanie asynchroniczne

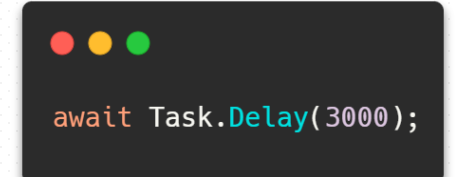
Co to robi?

- metoda robi przerwę
- **ale wątek zostaje zwolniony!**
- UI działa normalnie
- serwer może obsługiwać inne requesty
- po 3 sekundach wykonywany jest dalszy kod (*kontynuacja*)

To jest **czekanie nieblokujące**.

Efekty:

- brak zamrożenia UI
- brak blokady wątku
- inne zadania mogą być wykonywane

A dark-themed code editor window with three colored window control buttons (red, yellow, green) at the top left. The text `await Task.Delay(3000);` is displayed in a light blue monospace font.

Metody asynchroniczne - Task

Task to **obiekt reprezentujący operację, która jeszcze się nie zakończyła**.

- To nie jest wątek.
- To nie jest kod działający w tle.
- To opis trwającej operacji.

Task mówi nam „*Hej, zacząłem robić tę rzecz. Dam Ci znać, kiedy skończę*”.

Metoda z przykładu to po prostu **obietnica, że coś się wykona**. Zwraca ona Task, ponieważ:

- Wykonanie może trwać.
- Trzeba mieć możliwość oczekiwania bez blokowania (await)
- Dzięki obiektowi Task, **await wie dokładnie kiedy operacja zostanie wykonana**.

```
async Task SaveAsync()  
{  
    await Task.Delay(1000); // np. zapis pliku  
}
```

Metody asynchroniczne – Task<T>

Jeżeli chcemy, aby metoda asynchroniczna zwróciła wartość używamy Task<T>. Jest to **obietnica**, że kiedyś dostaniemy wynik typu T.


```
async Task<string> GetDataAsync()  
{  
    await Task.Delay(500);  
    return "gotowe";  
}
```

Metody asynchroniczne – `ValueTask<T>`

`ValueTask<T>` to bardziej zaawansowany typ do scenariuszy, kiedy:

- Wyniki są czasem dostępne **natychmiast**.
- Czasem wymagają asynchronicznego czekania.
- Najczęstszy przykład: **cache**.

Różnica między `Task<T>` a `ValueTask<T>`:

- `Task<T>` - zawsze tworzy obiekt `Task`.
- `ValueTask<T>` - może nie tworzyć obiektu (ze względu na wydajność). Jest strukturą.

Generalnie prawie zawsze używamy `Task<T>`.


```
ValueTask<string> GetCachedAsync()  
{  
    if (_cache.TryGetValue("key", out var value))  
        return new ValueTask<string>(value); // wynik gotowy od ręki  
  
    return new ValueTask<string>(LoadFromDiskAsync());  
}
```

Pułapki związane z `ValueTask<T>`

- **Nigdy nie używaj `await` więcej niż raz** na tej samej instancji `ValueTask`. Obiekt ten może zostać zresetowany po pierwszym odczycie wyniku.
- **Nie używaj współbieżnego dostępu.** Nie możesz bezpiecznie odczytywać tego samego `ValueTask` z wielu wątków jednocześnie.
- **Utrudniona kompozycja.** Nie możesz łatwo użyć `ValueTask` w `Task.WhenAll` czy `Task.WhenAny`. Wymaga to konwersji `.AsTask()`, co z kolei alokuje nowy obiekt `Task`, negując zysk wydajnościowy.

Dlaczego **async** musi zwrócić **Task**?

Cała koncepcja **async** i **await** opiera się na tym, że:

- **await** potrzebuje czegoś, na co może „czekać” bez blokowania.
- Task mówi: „wywołaj kontynuację, gdy skończę”.
- Task ma stany:
 - Running
 - Completed
 - Faulted
 - Canceled

Wątek nie jest blokowany, zamiast tego czekamy na stan Task.

Kryminał – `async void`

W większości przypadków `async void` to **najgorsze możliwe** rozwiązanie w programowaniu asynchronicznym.

- Nie zachowuje się jak zwykła `async` metoda.
- Nie da się go oczekiwać (*używać `await`*).
- Nie da się złapać wyjątków.

Niestety, istnieją scenariusze w których istnieje konieczność skorzystania z `async void`.

Brak oczekiwania – `async void`

W przypadku metod `async void`, słowo kluczowe `await` po prostu nie działa...

Oznacza to, że:

- Nie możesz poczekać, aż operacja się zakończy.
- Nie możesz napisać poprawnego kodu, który zależy od wykonania danej metody.
- Nie możesz zapewnić kolejności działań (operacji).


```
async void DoWorkAsync() { ... }  
  
await DoWorkAsync(); // BŁĄD – nie da się
```

Brak wyjątków – `async void`

Każdy wyjątek z `async void`:

- trafia poza Twój kod,
- rozbija się o synchronizację,
- może zamknąć aplikację.

Do przykładu:

- Jeżeli wywołanie `async void` jest w `try`, **nic się nie wydarzy** (*nie zostanie przechwycony*).
- Wyjątek z `async void` poleci globalnie – zginie gdzieś, wśród innych wyjątków globalnych.
- Może ubić całą aplikację bądź pojedynczy request (*jeżeli ASP.NET Core*)

```
async void BadAsync()  
{  
    await Task.Delay(1000);  
    throw new Exception("BUM!");  
}
```

Dlatego też się mówi, że `async void` jest toksyczne. 🦋

Dlaczego `async void` istnieje?

Istnieje **jeden przypadek**, w którym dozwolone jest użycie `async void` – **EventHandler**, który musi mieć sygnaturę **void**. W przeciwnym wypadku, nie dałoby się używać `await` w zdarzeniach UI.

```
private async void Button_Click(object sender, EventArgs e)
{
    await Task.Delay(1000);
}
```

```
async void OnClick(...)
async void OnLoaded(...)
async void OnTextChanged(...)
```

Dozwolone jest użycie `async void` w **EventHandlerach**.
Windows Forms, WPF, MAUI

Czego nigdy nie robić z `async void`?

- Nie tworzyć metod pomocniczych `async void`.
- Nie robić logiki biznesowej `async void`.
- Nie wywoływać `async void` tylko dla „fire and forget”.
- **Nigdy nie używać `async void` do operacji ciężkich obliczeniowo.**

Używamy `async Task` zawsze, gdzie jest to możliwe (*gdy potrzebujemy asynchroniczności*).

Używamy `async void` tylko wtedy, gdy piszemy event handler – **nigdzie indziej**.

Odrzucanie Tasków

Odrzucenie taska oznacza, że uruchamiamy coś asynchronicznie, ale nie interesuje nas, kiedy to się skończy ani co się stanie (*fire and forget*). Zwykle jest **to bardzo zły pomysł**.

- Task odrzucony (bez await) **nie zwróci wyjątku**, może ubić aplikację podobnie jak z `async void`.
- **Nie wiemy czy operacja w ogóle się powiodła** – czy trwa, czy się skończyła.
- Tworzymy chaos – mogą wykonywać się, tworzyć w **nieznanej kolejności**.

```
public void SendEmail()  
{  
    SendEmailAsync(); // BŁĄD – task jest odrzucony!  
}
```

Źle ❌

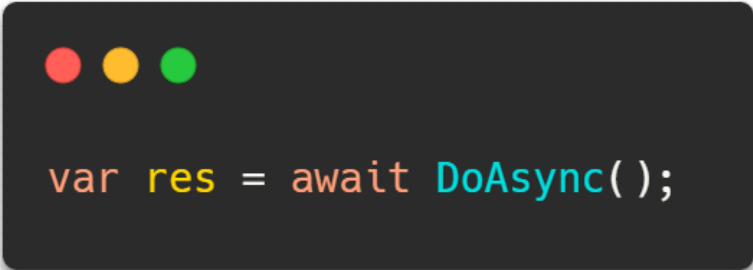
```
try  
{  
    await SendEmailAsync();  
}  
  
catch (Exception ex)  
{  
    // obsługa błędu  
}
```

Dobrze ✅

Używanie `await`

Najprostszy przypadek – **bezpośrednie użycie `await`** oraz otrzymanie wyniku.

- Task jest uruchamiany od razu.
- Od razu czekamy na wynik.
- Wątek jest od razu zwalniany (*na czas czekania*).
- Jest to najczęściej stosowana forma.


```
var res = await DoAsync();
```

Używanie `await`

Możliwe jest uruchomienie taska wcześniej, a dopiero później odczekanie na wynik.

Dzięki temu:

- Zadanie rozpoczyna się wykonywać od razu.
- W tym czasie, można robić coś innego.
- Używasz `await` dopiero, kiedy wynik jest potrzebny.

```
var t1 = DoAsync(); // 1. Uruchamiamy zadanie
// ... kod wykonywany w międzyczasie ...
var res1 = await t1; // 2. Czekamy na zakończenie
```



```
DoSomethingElse(await t1);
```

W tym przypadku, zadanie **nie jest** wykonywane drugi raz:

1. Kończy się wykonywanie taska pod `t1`.
2. Wynik trafia jako argument do metody.

Jeżeli Task się wykonał przed użyciem `await t1`, **wynik jest natychmiastowy** – na nic nie musimy czekać.

Kontekst synchronizacji

Kiedy używamy `await` w aplikacji z UI (*WinForms*, *WPF*, *MAUI*), dzieje się coś bardzo ważnego:

- Kod **po `await`** domyślnie wraca na **ten sam kontekst**, z którego został wywołany. W aplikacjach UI to jest **wątek UI**.
- Za to zachowanie odpowiada obiekt o nazwie **`SynchronizationContext`**.

`SynchronizationContext` działa nieco inaczej w zależności od typu aplikacji:

- **Aplikacje UI** – pilnuje, aby wszystko co dotyczy UI, było wykonywane na wątku UI.
- **ASP.NET Core** – brak UI, kod po `await` może wrócić do dowolnego wątku z puli (`ThreadPool`).

Kontekst synchronizacji

W aplikacjach z UI (WinForms, WPF, MAUI):

- Kontrolki nie są thread-safe.
- Nie możesz ich modyfikować z innego wątku niż wątek UI.
- Gdyby await wznowił metodę w innym wątku zaczęłyby lecieć wyjątki typu „Cross-thread operation not valid”.

```
private async void Button_Click(object sender, EventArgs e)
{
    //1. Jesteśmy w wątku UI (korzystamy z niego)
    label1.Text = "Ładowanie...";

    //2. Zwalniamy wątek UI (może robić coś innego)
    await Task.Delay(2000);

    //3. Wracamy automatycznie do wątku UI (dzięki SynchronizationContext)
    label1.Text = "Gotowe!";
}
```

Wait() i .Result

Dzięki użyciu await wątek **nie jest blokowany**, inaczej to wygląda, kiedy chcemy **wywołać metodę asynchroniczną z metody synchronicznej** (bez *async* w sygnaturze) – wtedy czasami możemy użyć `.Wait()` (jeżeli nie oczekujemy wyniku) i `.Result`, które blokują wątek na sztywno. **Prowadzi to często do powstania deadlocka, czyli zakleszczenia wątków, którego nie da się rozwiązać.**

Poniższy przykład powoduje deadlocka w aplikacjach z UI:

```
private void button1_Click(object sender, EventArgs e)
{
    var res = GetHelloAsync().Result;
    MessageBox.Show(res);
}

private async Task<string> GetHelloAsync()
{
    await Task.Delay(1000);
    return "Hello, World!";
}
```

ConfigureAwait(false)

Nie zawsze możemy chcieć wrócić do wątku UI, wtedy z pomocą przychodzi `.ConfigureAwait(false)`, które sprawia, że **operacja może być kontynuowana na dowolnym wątku z puli**.

```
await SomeAsyncMethod().ConfigureAwait(false);

//Jak to działa?
//1. Domyślnie - ConfigureAwait(true)
[await] -> oddaj wątek -> zakończ operację -> wróć na UI thread

//2. Z ConfigureAwait(false)
[await] -> oddaj wątek -> zakończ operację -> kontynuuj na dowolnym wątku
```

ConfigureAwait(false)

Jeżeli ustawimy `ConfigureAwait(false)` w kodzie z przykładu o deadlockach, uda nam się tego **deadlocka ominąć** – jednak, nadal nie powinniśmy tego robić w ten sposób.

```
private void button1_Click(object sender, EventArgs e)
{
    var res = GetHelloAsync().Result;
    MessageBox.Show(res);
}

private async Task<string> GetHelloAsync()
{
    //Nie wracamy do wątku UI po await
    await Task.Delay(1000).ConfigureAwait(false);
    return "Hello, World!";
}
```

Anulowanie operacji asynchronicznej

Czasami operacja asynchroniczna może trwać bardzo długo (zapytania HTTP, operacje na bazie danych itd.). Do tego służy `CancellationToken`. **Pozwala on na przerwanie operacji asynchronicznej w kontrolowany sposób** – bez zabijania wątku, bez wyjątków systemowych i bez bałaganu.

```
private async Task LoadDataAsync(CancellationToken cts)
{
    for (var i = 0; i < 1_000_000 && !cts.IsCancellationRequested; i++)
    {
        //Tu możemy robić coś ciężkiego...
        await Task.Delay(500, cts);
    }
}

//Tworzymy CancellationTokenSource
var cts = new CancellationTokenSource();
var t = LoadDataAsync(cts.Token); // <-- Wysyłamy token

//Okej, przerywamy akcję
cts.Cancel();
```

Asynchroniczne wyrażenia lambda

Funkcje anonimowe i wyrażenia lambda również mogą być asynchroniczne.


```
async x => await DoAsync(x);
```



```
Action a = async () => await DoAsync(); // BŁĄD
```

Tutaj utworzy się async void! ❌


```
Func<int, Task<string>> f =  
    async x => {  
        await Task.Delay(1000);  
        return $"Wynik: {x}";  
    };
```



```
EventHandler h = async (s, e) =>  
{  
    await Task.Delay(1000);  
};
```

Legalny przypadek - EventHandler

Przetwarzanie równoległe

Równoległość (*parallelism*) to wykonywanie wielu operacji jednocześnie, fizycznie, przy użyciu wielu rdzeni procesora lub wielu maszyn.

Kiedy CPU posiada wiele rdzeni (4, 8, 12, 16) **każdy rdzeń może wykonywać jedno zadanie – niezależnie od pozostałych**. Wrzucenie bardzo ciężkich operacji na wiele rdzeni (ciężkie obliczenia, szyfrowanie, kompresja, rendering) często **kilkukrotnie przyspiesza obliczenia**.

Oczywiście jest tutaj **pewne uproszczenie**, i mówimy o rdzeniach wirtualnych (*wątkach*). Współczesne procesory z *hyper-threadingiem* posiadają różne konfiguracje:

- Intel Core i5 1240p – 12 rdzeni, 16 wątków (P + E).
- Intel Core Ultra 9 285K – 24 rdzenie, 24 wątki. (*bez hyper-threading*)
- AMD Ryzen 9 9950X3D – 16 rdzeni, 32 wątki.

Równoległość v asynchroniczność

Asynchroniczność

- Nie tworzy nowych wątków.
- Nie używa dodatkowych rdzeni.
- Pozwala jedynie **na nieblokowanie wątku**.

Równoległość

- Uruchamia **wiele operacji jednocześnie**.
- Zużywa **więcej niż jeden rdzeń**.
- Jest przeznaczona do **obliczeń (CPU-bound)**.

Przetwarzanie równoległe

Parallelism

Core 1

Task 1

Task 1

Task 1

Task 1

Task 1

Core 2

Task 2

Task 2

Task 2

Task 2

Task 2

Przetwarzanie równoległe

Wyobraźmy sobie ponownie Żabkę, ale tym razem mamy **dwóch kasjerów** i **dwa stanowiska**. Do sklepu przyszło również dwóch klientów:

- **Ania**, która chce kupić **hot-doga**,
- **Jan**, który chce kupić **wege hot-doga**.

Pierwszy kasjer zaczyna przygotowywać hot-doga dla Ani, a drugi kasjer w tym samym czasie przygotowuje wege hot-doga dla Jana.

Obaj pracują **równoległe** – każdy wykonuje swoją część pracy niezależnie od drugiego.

Pula wątków – ThreadPool

ThreadPool to zarządzana przez .NET pula wątków, które są ponownie używane, aby:

- nie tworzyć nowych wątków za każdym razem (*co jest drogie*),
- poprawić wydajność,
- lepiej wykorzystywać wszystkie rdzenie,
- uniknąć niekontrolowanej liczby wątków.

.NET sam dba o:

- Tworzenie nowych wątków tylko jeśli to konieczne.
- Usypianie nieużywanych wątków.
- Balansowanie obciążenia.

Pula wątków – ThreadPool

1. Najpierw wrzucasz zadanie *(do wykonania w osobnym wątku)*.
2. Zadanie trafia do kolejki w puli wątków.
3. Wątek, który jest wolny, pobiera zadanie i je wykonuje.
4. Po wykonaniu zadania, wątek wraca do puli jako wolny i czeka bądź bierze kolejne zadanie.

Kluczowe jest, że wątki nie są tworzone i niszczone – ThreadPool zapewnia pewnego rodzaju recykling.

```
//Uruchamianie DoWork() w wątku z puli  
Task.Run(() => DoWork());
```

Pula wątków – ThreadPool

Ile wątków ma ThreadPool? **To zależy** - .NET dobiera tę liczbę dynamicznie.

- W zależności od procesora.
- W zależności od potrzeb (w *trakcie działania programu*).

Pula wątków – ThreadPool

```
Console.WriteLine($"Startujemy {TASKS_COUNT} zadań blokujących...");
var sw = Stopwatch.StartNew();

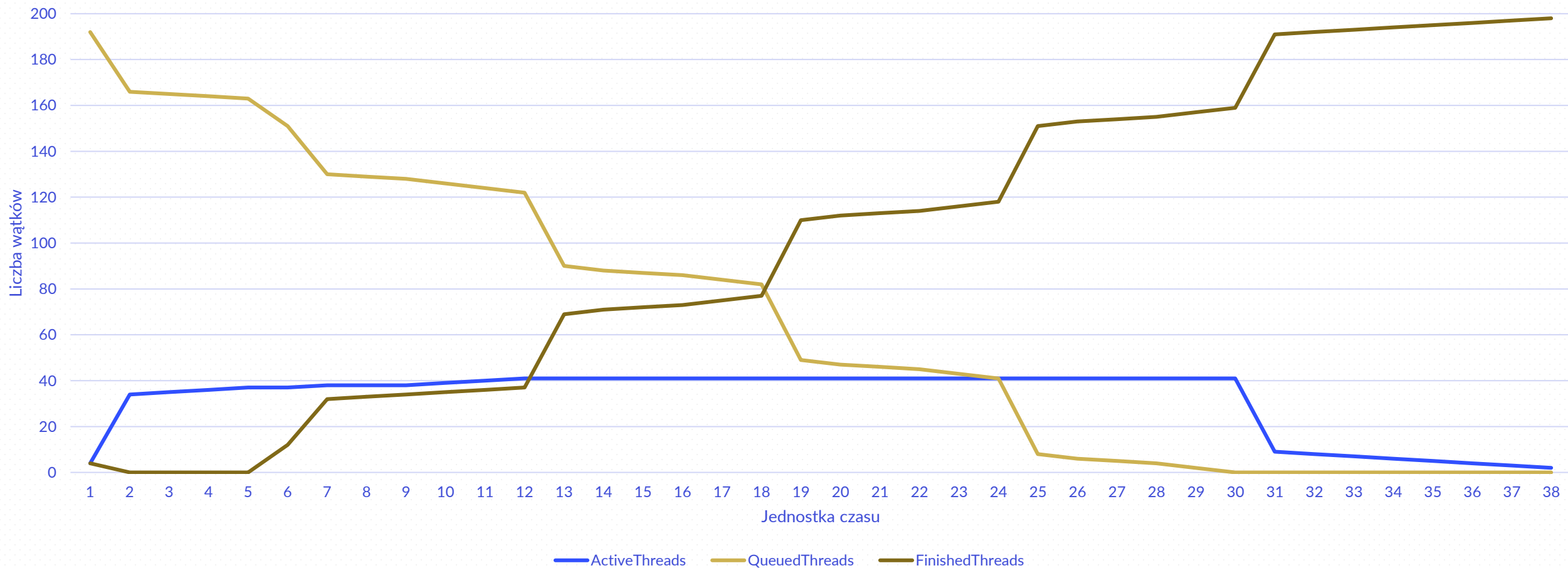
List<Task> tasks = new();
for (int i = 0; i < TASKS_COUNT; i++)
{
    int id = i;
    tasks.Add(Task.Run(() =>
    {
        //Symulacja ciężkiej, blokującej operacji
        Thread.Sleep(5000);
    }));
}
```

Przeprowadźmy pewien eksperyment...

`TASKS_COUNT = 200`

Pula wątków – ThreadPool

Zachowanie ThreadPool
(AMD Ryzen 9 9950X3D – 16 cores, 32 threads)

Pula wątków – ThreadPool

Co trafia do puli wątków?

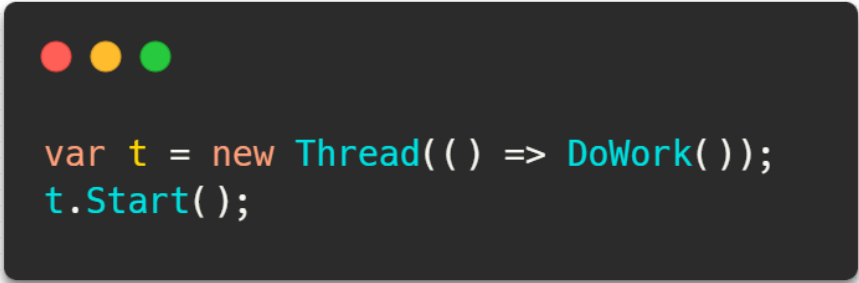
- `Task.Run()`
- Operacje z biblioteki `Parallel` – `Parallel.For`, `Parallel.ForEach`.
- `Parallel LINQ (PLINQ)`

ThreadPool nie gwarantuje kolejności wykonywania zadań, nie obsługuje priorytetów.

Wątki tworzone ręcznie

W .NET wątki można tworzyć ręcznie, jednakże jest to:

- **Drogie.**
 - Zajmuje kilka MB pamięci stosu.
 - Jest zasobem systemowym.
 - Stworzenie go zajmuje dużo czasu procesora.
 - Nie podlega optymalizacjom .NET.
- **Trudne w zarządzaniu.**
- **Nie współpracują z `async` i `await`.**
- **Możesz ich utworzyć bardzo dużo (*brak kontroli*)** – może prowadzić do stworzenia zbyt wielu wątków.
- Niepotrzebne w **99%** przypadków – *tak, są przypadki w których to podejście działa najlepiej.*


```
var t = new Thread(() => DoWork());  
t.Start();
```

Uruchamianie wątku – Task.Run()

Najprostszy przykład – wykonanie **operacji ciężkiej dla procesora** (*CPU bound*)

Co tutaj się dzieje?

- Kod nie wykonuje się w wątku UI.
- .NET wrzuca zadanie do puli wątków (ThreadPool).
- Jeżeli są dostępne rdzenie – zadanie wykona się równolegle.
- Dzięki `await` powrócimy do poprzedniego wątku, po zakończeniu obliczeń.


```
await Task.Run(() => ExpensiveCalculation());
```

Uruchamianie wątku – Task.Run()

Wątek (podobnie jak to było w przypadku asynchroniczności) możemy przypisać do zmiennej, dzięki temu:

- Task rozpoczyna pracę natychmiast (o ile są wolne wątki w puli).
- Możesz w tym czasie wykonywać inne czynności.
- Używasz **await**, dopiero kiedy potrzebujesz wyniku – jeżeli go nie ma, poczekasz na niego.

To jest podstawa **współbieżnego** uruchamiania wielu obliczeń.


```
var task = Task.Run(() => ExpensiveCalculation());  
// ... tu możesz robić inne rzeczy  
await task; // czekasz na wynik
```

Uruchamianie wątku – Task.Run()

Jeżeli chcesz, aby operacje zostały wykonane w innym wątku, ale potrzebujesz wyniku. Task.Run() pozwala również na odebranie wyniku obliczeń z innego wątku.


```
int result = await Task.Run(() =>
{
    return CalculateValue();
});
```



```
int result = await Task.Run(CalculateValue);
```

Biblioteka Parallel

Biblioteka Parallel z przestrzeni nazw System.Threading.Tasks pozwala wykonywać wiele operacji **fizycznie równolegle**, wykorzystując **wszystkie dostępne rdzenie CPU**.

To idealne narzędzie do **operacji ciężkich dla CPU**: obliczeń, przetwarzania danych, symulacji, kompresji itd.

Metoda `Parallel.For()`

Metoda `Parallel.For` to równoległa wersja zwykłej pętli `for`.

- Elementy (0...9) są przetwarzane równocześnie.
- .NET dynamicznie przydziela zadania do rdzeni.
- Działa znacznie szybciej przy dużych pętlach CPU bound.

Kolejność wykonania zadań w pętli nie jest gwarantowana!

```
Parallel.For(0, 10, i =>
{
    ProcessItem(i);
});
```

Metoda `Parallel.ForEach()`


```
Parallel.ForEach(items, item =>
{
    Process(item);
});
```

Tutaj nie będziemy się rozpisywać... metoda działa tak samo jak `Parallel.For()`

Biblioteka Parallel

Parallel używa **ThreadPoola**, który:

- mierzy obciążenie procesora,
- monitoruje opóźnienia zadań,
- dynamicznie zwiększa lub zmniejsza liczbę równoległych wątków.

Dzięki temu:

- równoległość nie zabija systemu,
- program nie tworzy niepotrzebnych wątków,
- wydajność jest optymalna.

Parallel LINQ

PLINQ to rozszerzenie klasycznego LINQ, które pozwala wykonywać zapytania **równolegle na wielu rdzeniach**. Wystarczy dodać **AsParallel()**, aby LINQ zaczęło wykorzystywać ThreadPool i równoległość CPU.

Co się dzieje?

- kolekcja jest dzielona na partycje,
- każda partycja jest przetwarzana na innym rdzeniu,
- wyniki są scalane na końcu.

Jeżeli operacje wykonywane przez PLINQ są wymagające dla CPU, przyniesie to ogromny wzrost wydajności.

```
var results = numbers
    .AsParallel()
    .Select(n => HeavyComputation(n)) // <-- Ciężkie dla CPU!
    .ToList();
```

Stopień równoległości

Stopień równoległości (*degree of parallelism*) określa ile wątków równocześnie może wykonywać dane zadania.

Domyślnie .NET używa maksymalnej liczby dostępnych rdzeni, ale czasami chcemy to ograniczyć – przykładowo, by nie obciążyć całego systemu.

```
var results = data
    .AsParallel()
    .WithDegreeOfParallelism(4) // <-- Maksymalnie 4 wątki
    .Select(x => HeavyCompute(x))
    .ToList();
```

PLINQ z ustawionym stopniem równoległości

```
Parallel.For(0, items.Length,
    new ParallelOptions { MaxDegreeOfParallelism = 4 },
    i =>
    {
        Process(items[i]);
    }
);
```

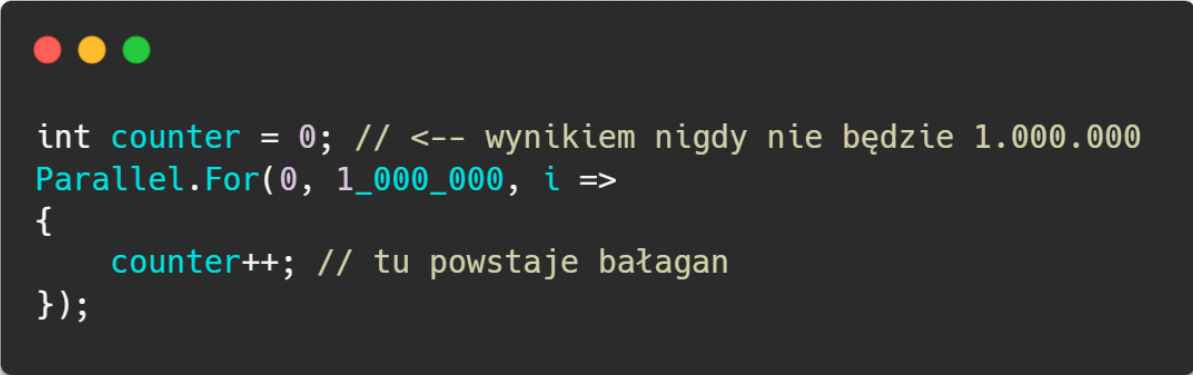
Parallel.For z ustawionym stopniem równoległości

Synchronizacja w przetwarzaniu równoległym

Równoległość działa świetnie, gdy zadania są **niezależne**. Ale jeśli pracujące równoległe wątki muszą korzystać ze **wspólnego zasobu**, trzeba je zsynchronizować, aby nie doszło do błędów. Synchronizacja to narzucenie wątkom **kolejności lub wyłączości** na wykonywanie pewnych fragmentów kodu w danym czasie.

Dlaczego w ogóle jest synchronizacja?

- Wątki wykonują się równocześnie.
- Nie ma gwarancji, co do kolejności uruchomienia i zakończenia wątku.
- Wątki mogą się spierać o dostęp do zasobów.


```
int counter = 0; // <-- wynikiem nigdy nie będzie 1.000.000
Parallel.For(0, 1_000_000, i =>
{
    counter++; // tu powstaje bałagan
});
```

Synchronizacja – kiedy jest potrzebna?

Synchronizacja jest niezbędna, kiedy:

- Wątki modyfikują wspólną zmienną (*np. licznik, suma, indeks itd.*).
- Zapisują dane do wspólnej kolekcji (*np. lista czy słownik*).

Nie potrzebujemy synchronizacji, kiedy:

- Operacje są od siebie niezależne (*np. każdy wątek operuje na innym pliku*).
- Gdy każdy wątek pracuje na własnej kopii danych.
- Kiedy korzystamy z kolekcji bezpiecznych wątkowo.

Synchronizacja – słowo kluczowe **lock**

Słowo kluczowe **lock** chroni fragment kodu **przed jednoczesnym dostępem z wielu wątków**. W danym momencie **tylko jeden wątek** może wejść do sekcji objętej lockiem. To najprostszy i najczęściej używany mechanizm synchronizacji w .NET.


```
private readonly object _lockObj = new object();

lock (_lockObj)
{
    // tylko jeden wątek naraz może wejść tutaj
    sharedCounter++;
}
```

Dobra praktyka – zawsze tworzymy osobny obiekt dla każdego locka

lock i deadlock

Nie wolno wywoływać metod asynchronicznych z wnętrza sekcji `lock`, prowadzi to do deadlocka.

- `lock` blokuje wątek.
- `await` oddaje wątek.
- Inny wątek może spróbować zdobyć `lock` – **deadlock**.

Do synchronizacji operacji równoległych, które korzystają z asynchroniczności korzystamy z `SemaphoreSlim` – nigdy z `lock`.


```
lock (_obj)
{
    await SomethingAsync(); // BŁĄD!
}
```

Synchronizacja – semafony

SemaphoreSlim pozwala ograniczyć ile wątków jednocześnie może wejść do danej sekcji kodu – najczęściej 1 (czyli działa jak „asynchroniczny lock”).

```
private readonly SemaphoreSlim _sem = new SemaphoreSlim(1, 1);  
public async Task DoWorkAsync()  
{  
    await _sem.WaitAsync(); //Wejście do sekcji krytycznej  
  
    try  
    {  
        await SomethingAsync(); //Bezpieczne async operacje  
    }  
  
    finally  
    {  
        _sem.Release(); //MUSI być w finally  
    }  
}
```

Efekt:

- tylko 1 wątek na raz zostanie przepuszczony przez semafor.
- **await** nie blokuje wątku
- nie powoduje deadlocków w async

Na semafor można również czekać synchronicznie - `_sem.Wait()`. Jednakże jest to podejście bardzo bezsensowne, na wielu poziomach... **Dlaczego?**

Parametry:

- **currentCount** – jeden wątek może wejść. (ilość wolnych miejsc)
- **maxCount** – nigdy więcej niż jeden wątek. (górny limit `currentCount`)

Kolekcje bezpieczne wątkowo

W klasycznych kolekcjach (listy, słowniki, kolejki itd.) nie wolno jednocześnie zapisywać lub modyfikować danych z wielu wątków, prowadzi to między innymi do:

- Sytuacji „*kto pierwszy*” – nie mamy pewności, czy wartości zostaną dobrze ustawione.
- Wyjątków – `System.InvalidOperationException`.
- Utraty danych.

.NET oferuje specjalne kolekcje **Concurrent**, zaprojektowane do łatwej obsługi z wielu wątków.

ConcurrentDictionary<TKey, TValue>

ConcurrentDictionary to najczęściej używana kolekcja thread-safe.

Zalety:

- atomowe dodawanie, aktualizowanie i usuwanie,
- idealna do liczników, cache, agregacji danych,
- działa dobrze w równoległości (Parallel, PLINQ),
- bardzo dobrze zoptymalizowana.


```
var dict = new ConcurrentDictionary<string, int>();  
  
dict.TryAdd("A", 1);  
dict.AddOrUpdate("A", 1, (key, old) => old + 1);
```

ConcurrentBag<T>

Dobrze działa, gdy wiele wątków dodaje i pobiera elementy **niezależnie**.

Zastosowania:

- tymczasowe, lokalne buforowanie wielu elementów,
- równoległe zbieranie wyników, gdy kolejność nie ma znaczenia.

Kolejność elementów w tej kolekcji jest nieprzewidywalna.


```
var bag = new ConcurrentBag<int>();  
  
bag.Add(1);  
bag.TryTake(out var x);
```

Czy kolekcje bezpieczne wątkowo są lepsze?

Kolekcje thread-safe służą wyłącznie do używania w scenariuszach, kiedy do kolekcji będzie odwoływał się więcej niż jeden wątek jednocześnie. Przez koszt synchronizacji, operacje na nich są bardziej wymagające niż w przypadku tradycyjnych kolekcji.

- Jeżeli możesz uniknąć operacji na jednej kolekcji z wielu wątków, użyj zwykłej kolekcji.
- Jeżeli kolekcja musi być współdzielona między wątkami, możesz użyć kolekcji thread-safe.

Oprócz `ConcurrentBag` i `ConcurrentDictionary` są jeszcze takie kolekcje jak `ConcurrentStack` czy `ConcurrentQueue`.

Operacje atomowe

Wszystkie **operacje atomowe** w .NET są bezpieczne wątkowo – często nie dają one gwarancji poprawności danych, ale w niektórych scenariuszach pozwalają **uniknąć konieczności synchronizacji kodu**.

Przykładem operacji atomowej w .NET jest **odczyt i zapis referencji** – jest to wykonywane **jednym, nieprzerywalnym krokiem CPU**. Odczyt i zapis prostych typów jak `int`, `double`, `bool`, `long` również są operacjami atomowymi (*inkrementacja już nie*).

```
private List<int> _data = new List<int>();

public void UpdateData()
{
    var newList = _data.ToList(); //kopia
    newList.Add(999);

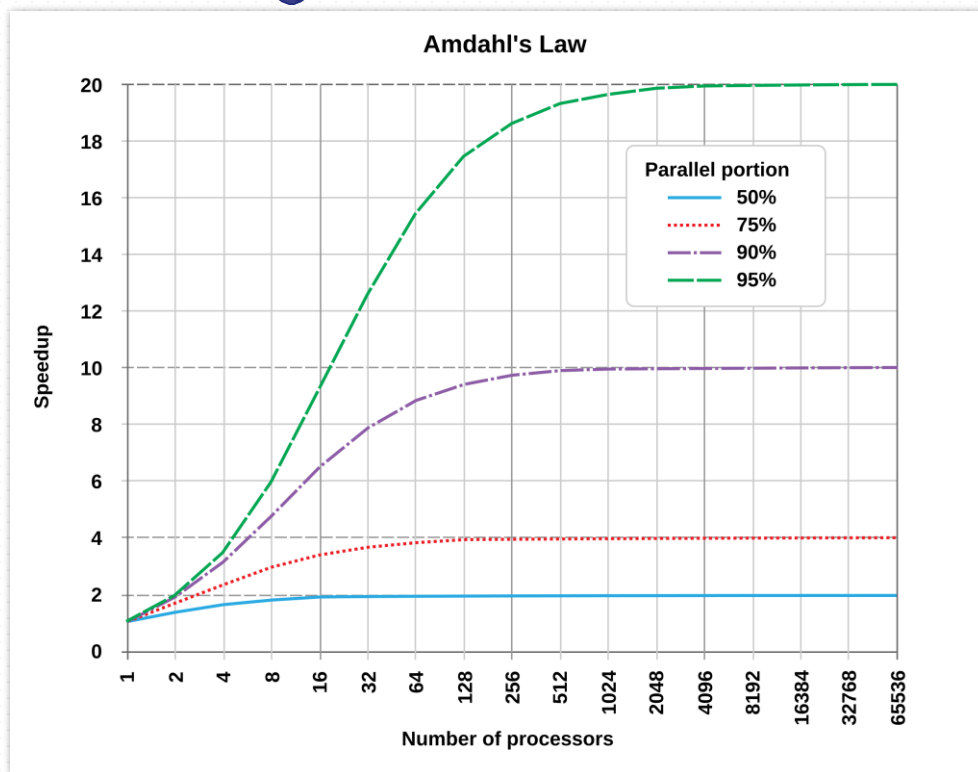
    _data = newList; //ATOMOWA podmiana referencji
}
```

Prawo Amdahla

„Przyspieszenie programu zależy od tej części, którą da się zrównoleglić.
Fragment sekwencyjny ogranicza skalowanie całości.”

Czyli nawet jeśli masz 128 rdzeni, program nie przyspieszy więcej, niż pozwala „wąskie gardło”, które działa sekwencyjnie.

Prawo Amdahla

Masz program, w którym:

- 80% czasu można wykonać równolegle
- 20% musi być wykonane sekwencyjnie

Nawet na **nieskończonej liczbie rdzeni**, czas wykonania wyniesie min 20% oryginalnego czasu.

Maksymalne możliwe przyspieszenie to x5.

$$\text{Speedup} = \frac{\text{Performance for the entire task when enhancements are applied}}{\text{Performance for the same task without those enhancements}}$$

Podsumowanie

- Równoległość działa tylko tam, **gdzie da się pracować niezależnie**. Każda sekcja sekwencyjna ogranicza maksymalne przyspieszenie – i to właśnie opisuje Prawo Amdahla.
- Planując zrównoleglenie algorytmu, trzeba się liczyć często z kosztami synchronizacji – źle zoptymalizowana, może być bardzo kosztowna (*zniweluje boost otrzymany przez równoległość*).
- Zrównoleglając algorytmy należy pamiętać, że różni klienci mają różne procesory – inna ilość wątków. Stąd często sama optymalizacja jest bardzo trudna.